

Bohoslužba 7. januára 2024

Uveriť Ježišovým slovám

Piesne: 597,1 597,2-7 600 582

Suma ev.: „Ved' každý, kto by vzýval Pánovo meno, bude spasený. Ako však budú vzývať toho, v ktorého neuverili? Ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa? Ako budú hlásať, ak nie sú poslani? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí zvestujú dobré veci. Ale nie všetci poslúchali evanjelium. Izaiáš totiž hovorí: Pane, kto uveril nášmu posolstvu? Teda viera je z počutia, počutie však skrze Kristovo slovo“. **Rm 10,13-17**

Lekcia: Jn 4,43-54 Uzdravenie syna úradníka

⁴³ Po dvoch dňoch odišiel odtiaľ do Galiley. ⁴⁴ Sám Ježiš totiž dosvedčil, že prorok nemá úctu vo svojej domovine. ⁴⁵ Keď teda prišiel do Galiley, Galilejčania ho prijali, lebo videli všetko, čo vykonal cez sviatky v Jeruzaleme, keďže aj oni boli na slávnostiach. ⁴⁶ Prišiel teda znova do Kány Galilejskej, kde premenil vodu na víno. Istý kráľovský úradník v Kafarnaume mal chorého syna. ⁴⁷ Keď počul, že Ježiš prišiel z Judska do Galiley, vybral sa k nemu a prosil ho, aby prišiel a uzdravil mu syna, ktorý už umieral. ⁴⁸ Ježiš mu povedal: „Keby ste nevideli znamenia a divy, neuverili by ste.“ ⁴⁹ Kráľovský úradník mu odpovedal: „Pane, pod', kým mi dieťa neumrie!“ ⁵⁰ Ježiš mu povedal: „Chod', tvoj syn žije!“ Ten človek uveril Ježišovým slovám a odišiel. ⁵¹ Ešte bol na ceste, keď mu vyšli naproti sluhovia a oznámili mu, že jeho dieťa žije. ⁵² Opýtal sa ich na hodinu, v ktorú sa dieťaťu uľavilo. Odpovedali mu: „Včera o siedmej hodine mu prestala horúčka.“ ⁵³ Tu otec spoznal, že to bolo práve v tú hodinu, keď mu Ježiš povedal: „Tvoj syn žije.“ A uveril on i všetci v jeho dome. ⁵⁴ Toto bolo už druhé znamenie, ktoré urobil Ježiš, keď prišiel z Judska do Galiley.

Modlime sa:

Otče náš nebeský! V prvú nedeľu nového roku Ti ďakujeme, že Tvoj Syn umrel, avšak bol vzkriesený a žije. V Jeho mene Ťa hľadáme, oslovujeme a uchádzame sa o Tvoju priazeň, ktorá sa prejavuje predovšetkým v tom, že k nám hovoríš. Ďakujeme za možnosť čítať, počúvať a zvestovať evanjelium medzi nami, nakoľko to nie je samozrejmé. Preto myslíme na kresťanov, ktorí sú prenasledovaní, mučení pre Tvoje slovo a pre svoju vieru. Prosíme, daj im silu vytrvať pri Tebe, nechabovať a požehnaj ich vieru ovocím v živote mnohých.

Kajúcim srdcom vyznávame, že i keď sa máme dobre, predsa sme zbabelí, neochotní Ťa vyznať a bojíme sa o seba. Odpusť naše zlyhania, sklamania, ktoré Ti spôsobujeme, odpusť, že nie sme takí, akých by si nás chcel mať. Zmiluj sa nad nami, aby sme túžili po obnove srdca a viery. Daj, aby Tvoje slovo nás viedlo v tomto novom roku k obnove nášho vzťahu s Tebou, aby sme nielen poznali, počúvali Tvoje slovo, ale aby bolo overiteľné v našom živote.

Priznávame, že máme všelijaké priania do nového roku. Nech však zostane našou jedinou túžbou poslušnosť a verné chodenie s Tebou a radosť z hojnosti Tvojho požehnania. K tomu nás i teraz vystroj zvesťou Tvojho slova a pôsobením Ducha svätého medzi nami. Prosíme vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. *Amen*

Ježiš mu povedal: „Chod, tvoj syn žije!“ Ten človek uveril Ježišovým slovám a odišiel. (Jn 4,50)

Milí Bratia a milé Sestry!

Pán Ježiš prichádza z Judska do Galiley. Počas tejto cesty neobíde Samáriu, ako to u Židov bolo vo zvyku, ale pobudne v meste Sychar. Totiž tamojší Samaritáni Ho príjmu a napokon o Ňom hovoria žene, ktorá k nim Ježiša priviedla: „*Veríme už nie preto, čo si povedala; veď sme sami počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta.*“ Nie menej vzácne je, že teraz v Galiley, kde Ho obyčajne odmietali – nakoľko prorok nemá úctu vo svojej domovine – predsa sú niektorí, „*ktorí ho prijali, lebo videli všetko, čo vykonal cez sviatky v Jeruzaleme, keďže aj oni boli na slávnostiach*“. Evanjelista tu naráža na očistenie chrámu: „*Keď bol cez veľkonočné sviatky v Jeruzaleme, mnohí uverili v jeho meno, lebo videli znamenia, ktoré robil*“. (Jn 2,23)

Ježiš teda prišiel *znova do Kány Galilejskej, kde premenil vodu na víno*. Prijímajú Ho tí, ktorí videli Jeho mocné skutky, ktorí na základe týchto znamení uverili. Ich viera sa teda zakladala na nejakej skúsenosti, ktorá ich presvedčila o tom, že Ježiš nie je bežným človekom. Avšak, že viera je z počutia a počutie skrze slovo Božie, to ešte nezažili. Preto je tak vzácny tento náš dnešný príbeh, nakoľko tu sa zrodí viera z počutia, bez viditeľných dôkazov. Už takto, na základe počutia, prichádza otec prosiť za syna, ale na Ježišovo slovo takto bude aj s vierou odchádzať.

Príbeh o uzdravení sluhu stotníka z Kafarnaum, ktorý je zaznamenaný u evanjelistu Matúša (8,5-13) i Lukáša (7,1-10) má veľa podobných momentov. Avšak keď sa pozrieme na rozdiely, tak predsa môžeme hovoriť o tomto našom ako o samostatnom príbehu. **Iná** je osoba, ktorá prosí – rímsky vojak a nie kráľovský úradník; **iná** osoba je chorá – sluha a nie syn; **iný** je spôsob aj miesto prosby – stotník ide osobne resp. posielal svojich sluhov k Ježišovi v Kafarnaume, avšak otec vyhľadá Ježiša osobne v Káne Galilejskej. Prvému stačí len slovo, tu otec prosí o Ježišov osobný príchod. Čo však je **spoločné** v týchto troch príbehoch, že prosebníkovi **stačí Ježišovo slovo**, bez konkrétnej skúsenosti. A to je veľká vec, veď dovtedy ľudia, aj učenci uverili, pretože videli a zažili niečo. Tu však vidíme, že ich viera je z počutia.

Vráťme sa teda k nášmu príbehu. Tento kráľovský úradník mal byť zámožný, materiálne dobre zabezpečený človek v dobrej pozícii – patril do dvora kráľa **Herodesa Antipasa**, ktorý ako tetrarcha vládol vtedy v Judsku. (Mimochodom on dal uväzniť a potom aj popraviť Jána Krstiteľa.) **Nevieme**, ako úradník praktizoval svoju židovskú vieru, ani o tom, ako nakladal s informáciami, ktoré kolovali o Ježišovi. Avšak za istých okolností **sa mu stalo celkom nepodstatným** jeho postavenie a všetko, čo s tým súviselo. Naopak, stali sa pre neho dôraznými **správy o Pánovi Ježišovi**. Natolko, že sám Ho vyhľadal. **Totíž syn mu ochorel**, jeho stav bol veľmi vážny a **nič**, čím otec disponoval, nevedelo tento stav odvrátiť.

Bratia a Sestry, koľkokrát sa stáva, že nejaká nečakaná, kritická situácia nám dá uvedomiť si, koľko nepravých hodnôt je v našom živote, ktoré nám nepomôžu, na ktoré sa nedá spoliehať. Lipneme na nich, avšak nepodržia a nezachránia nás. **Skutočný zdroj záchrany** je inde. To si uvedomuje kráľovský úradník. Zrazu dostávajú veľký význam **správy**, ktoré iste počul o Ježišovi a dospeje k poznaniu, že to **On je mocný pomôcť**. Ako často sa stáva, že práve bezmocnosť a bieda človeka akosi donúti hľadať Pána.

Tak sa stane, že keď Pán Ježiš sa zdržiava v Káne, na mieste Jeho prvého zázraku – mesiášskeho znamenia, kráľovský úradník „*vybral sa k nemu a prosil ho, aby prišiel a uzdravil mu syna, ktorý už umieral*“. Nebolo to jednoduché **rozhodnutie**: či nechať umierajúce dieťa a ísť mu pre pomoc – veď medzitým môže skončiť a on nebude pri ňom. **Alebo** si uvedomiť, že ja ho zachrániť neviem, márne budem pri ňom, avšak **ísť pre pomoc je jediná šanca**, nemôžem ju zahodiť. A keď je toto zmýšľanie **spojené s vierou v Ježiša**, tak je jednoznačné, že sa otec **osobne** poberie za Ním, a absolvuje viachodinovú cestu, (vzdialenosť min. 22 km). A aj prosí, keď dorazí do Kány.

Bratia a Sestry, možno nám Ježišova reakcia na jeho prosbu pripomína prípad kanaánky, ktorá prosila o uzdravenie svojej dcéry a Ježiš jej vieru skúšal tým, že ju prirovnal k šteňatám. Akoby aj tu bol akosi odmietavý, však mu odpovie: „*Keby ste nevideli znamenia a divy, neverili by ste.*“ Naráža na ľudské zmýšľanie, ktoré je ochotné veriť len keď vidí. Doposiaľ aj v Ježišovom okolí boli ľudia ako sme aj na začiatku spomínali, ktorí verili, pretože videli. Či nezmysľala takto aj kráľovský úradník? Bolo to tak nielen vtedy, ale dodnes je to bežný spôsob viery. Len či skutočne aj bude veriť ten, kto vidí? Veru, bolo by dobré dostať sa od viery v zázraky k viere v Ježiša schopného zázraky konať.

Kráľovský úradník sa nezačína obhajovať, vôbec nemíňa čas na žiadnu debatu. Jeho odpoveď je naliehavá prosba: „*Pane, poď, kým mi dieťa neumrie!*“ Jedine to je teraz dôležité, aby Ježiša dostal do svojho domu v Kafarnaume. Pokladá za podstatné, aby tam prišiel osobne, ako uzdravujú doktori, že prídu ku chorému osobne. A zmýšľala podobne, ako Mária a Marta, sestry z Betánie, že Ježiš má moc konať, dokiaľ je človek nažive. Ešte nevie, že pre Ježiša neexistujú vzdialenosti. Veru,

keby Ježišova moc závisela od Jeho fyzickej prítomnosti, nemali by sme nádej. On však je všemocný Boh.

Ježiš nejde nikam, avšak na prosbu o uzdravenie odpovie kladne: „*Chod', tvoj syn žije!*“ Otec dostal odpoveď, alebo ho Pán len tak odbavil? Veď tá nie je podľa jeho predstavy. Tu je skúška jeho viery, či mu to stačí, či týmto slovám uverí? A otec uverí. Neprosí už ďalej o nič, nečaká na zázrak, veď dostal potvrdenie od Toho, ktorý je schopný konať zázraky. A teraz mohol z Neho poznať ešte viac: v Jeho slove je sila, moc. Dobré je uveriť a brať vážne, čo povedal. Je to viac, než koľko mohol čakať. Veď ešte ani nedošiel do Kafarnaumu a osud jeho syna už je v poriadku. Hovorí to sám Ježiš!

„*Ten človek uveril Ježišovým slovám a odišiel*“. Zdanlivo tak, že nič nevybavil, však Ježiš zostal v Káne. Avšak odchádza s radostným očakávaním a obrovskou nádejou. Veď počas cesty vo svojom srdci počuje znovu a znovu Ježišove slová, ktoré ho posilňujú: „*Tvoj syn žije*“. Existuje pre neho lepšia správa? Veď on už neverí na zázrak, v ktorý dúfal, ale v Toho, ktorý koná zázraky!

Bratia a Sestry! Kiežby sme mali takúto vieru, že nám stačí slovo Pána Ježiša! Kiežby sme nechceli vždy mudrovať, klásť podmienky alebo sa držať svojich predstáv, vlastného scenára, že ako to má byť! Aký úžasný príklad je pre nás viera tohto otca! Áno, u neho vidíme, že skutočne platí: viera je z počutia – keď Ježišovo slovo dôjde/dorazí do ľudského srdca. Tam vie mocne pôsobiť.

„*Ten človek uveril Ježišovým slovám a odišiel*“. A to s pokojom v srdci. A Pán sa o neho postará, nenechá, aby pochyboval, aby sa zneistil, aby bola jeho viera napadnutá vlastnými myšlienkami, aby ho trápila neistota. Túto vieru On ešte posilní. A to tým, že nemusí dôjsť až domov, aby sa presvedčil, že je to tak, ako tomu uveril.

„*Ešte bol na ceste, keď mu vyšli naproti sluhovia a oznámili mu, že jeho dieťa žije*“. Dieťa je živé a zdravé. Viera ho nesklamala, Ježiš ho nesklamal. On je mocný. Je pozoruhodné, že ako v ňom táto nadobudnutá viera pôsobí. On sa nesústreďuje svojimi otázkami na stav svojho syna, ale na Ježišove slová. Preto sa pýta svojich sluhov, kedy sa dieťaťu uľavilo? „*Včera o siedmej hodine mu prestala horúčka*.“ U nás je to o 13,00 hodine. Uistenie je v tom, že *tu otec spoznal, že to bolo práve v tú hodinu, keď mu Ježiš povedal: „Tvoj syn žije.“* Skutočne Ježišovo slovo je mocné, a neprekážajú mu ani žiadne fyzické vzdialenosti. Na Jeho slovo je dieťa zdravé, živé a nielen čiastočne, ale celkom. Viera otca indikuje vieru aj ďalších členov rodiny a domácnosti.

Evanjelista konštatuje: „*A uveril on i všetci v jeho dome. Toto bolo už druhé znamenie, ktoré urobil Ježiš, keď prišiel z Judska do Galiley*“. Ich viera je nielen viera v zázraky ale viera v Ježiša ako Spasiteľa. Ktorý robí mesiášske znamenia aj v Galiley. A veru, zázrak je nie v tom, že tento syn bol uzdravený, ale v tom, že tento otec s vierou prijal Ježišove slová, prijal v nich slovo Božie.

A to bolo viacej, ako samotné uzdravenie. Veď raz jeho syn aj tak zomrie, ako aj on a iní ľudia. Avšak Ježiš, Spasiteľ, v koho uveril, žije. A kto verí v Neho, má večný život. Žije v ňom Syn Boží. Takže kráľovský úradník získal popri uzdravení svojho syna aj pre seba uzdravenie na večný život. A podobne získa každý, kto Ježišove slová s vierou prijme. K tejto viere nás volá a povzbudzuje Pán týmto príbehom kráľovského úradníka. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, veru, často aj nám môžeš právom vytknúť: „Keby ste nevideli znamenia a divy, neuverili by ste.“ Odpusť, že aj nám tak veľmi záleží na skúsenosti, na videní, na dôkaze. Dokonca, často ani to nestačí. Pritom viera je z počutia, počutie však skrže Kristovo slovo.

Ďakujeme, že nás chceš viesť k takej viere, ktorej stačí Tvoje slovo. Prosíme, pomôž aj nám dostať sa od viery v zázraky k viere v Teba, ktorý konáš aj zázraky pre potvrdenie našej viery. Prosíme teda, aby si nás v skúškach viery podržal, cez ne posilnil a zbavil pochybností, aby naša viera bola stála. To by bol ten najväčší zázrak nášho života.

Ďakujeme, že Ty si Spasiteľ sveta, že neodmietneš nikoho, kto Ťa vo svojej biede hľadá a vyznáva, že Ťa potrebuje. Ďakujeme, že skúšky viery sú pre naše dobro a posilnenie, aby naša viera nebola len chvíľková, ale pevná a neoblomná. Konaj v našich srdciach, aby to, čo sme pochopili a prijali, bolo aktívne prítomné v našom živote. Aby nám záležalo na Tvojom slove, aby sme boli ním sytení, vedení, chránení a zachránení.

Prosíme, tak nás uč veriť, aby sme vedeli správne prosiť, keď Ti prinášame životy vlastné i svojich blízkych, náš cirkevný zbor, nemocných, trúchliacich, vdovy a siroty, a tiež všetku biedu, ktorú okolo seba vnímame. S dôverou vkladáme všetko do Tvojich rúk, prosíme, Spasiteľa sveta, zmiluj sa nad nami, aby sme mohli pokračovať po svojej ceste s nádejou, ktorá je od Teba. *Amen*